

ΠΑΛΙΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΩΝΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΙΣ ΒΟΡΕΙΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

Οι πλανέδεις ηθεσείει των Βορεινών χωρών και τα Χριστουγεννιάτικα «Μυστήρια». Η θεατρικές παραστάσεις τους και το ξευλεφρτωμά τους. Τό εθίμο του ανάπεδουγριαματος των έλκυθρων στη Φινλανδία. Τά κομικά κάλαντα των ζώων στην Πολωνία. Χριστουγεννιάτικα έθιμα της Ρωσικής Άρμενίας. Πώς διαλέγουν τους άρραθωνιστικούς τους τά κερίτσια, κλπ. κλπ.

ΙΣ όλες σχεδόν τις Βορεινές χώρες, οι άπλοικοί χωρικοί φυλάνε πιστά τις παλιές παραδόσεις και γιορτάζουν τά Χριστούγεννα, όχι μόνο με όλονύχτια γλέντια, αλλά και με θεατρικές παραστάσεις από θιάσους που γυρίζουν από χωριό σέ χωριό.

Οι «ραγιόνι», οι ήθοποιόι αυτών των θιάσων, είνε δημοφιλέστατοι στίς Βορεινές χώρες και προσμένονται με λαχτάρα την παραμονή των Χριστουγέννων άπ' τους χωρικούς. «Όταν φτάσουν σ' ένα χωριό, συγκεντρώνουν όλους τους θεατάς τους στήν πλατεία του, μπροστά στήν εκκλήσια, κι' εκεί άπάνω στό χιόνι, δίνουν τή θρησκευτική παράστασί τους, παίζοντας τό «Μυστήριο της Γεννήσεως». Οι «ραγιόνι» είνε τυ-

μένοι όπως τά πρόσωπα της Γραφής κι' έχουν πάντα μαζί τους ένα ζωοφορο και σεμνό κορίτσι που ύποδύεται τό πρόσωπο της Παρθένου. Η παράστασις τους λοιπόν παρουσιάζει ένα γραφικό θέαμα που ένθουσιάζει και συγκινεί τους χωρικούς. Κι' έτσι, ύστερ' από την παράστασι, όλοι τους φέρουν από τά σπίτια τους γλυκά και μέλι και φιλεύουν μ' αυτά τους πλανόδιους ήθοποιούς.

Καμιά φορά όμως, οι θεαταί κάνουν τους...κουτούς και τότε οι φτωγοί «ραγιόνι» παραπονιούνται τραγουδώντας όλοι μαζί τό ακόλουθο τραγούδι:

«Άδελφίμα, ό Μισοσία, πού γεννήθηκε, μάς προστάζει νά εγισατε έλεήμονες. Μη δείχνετε λοιπόν φιλάργυροι, γιατί τότε δέν εγισατε οι έλεεκτοι του.

»Φιλάργυροι! Όι λάτε στην Κόλασι και θά βασανίζεστε οίονια από τους διαβόλους μέσα στα πυρομένα καζάνια τους»

Οί χωρικοί τότε, τρομοκρατημένοι από αυτές τις φοβέρες, άντι νά δώσουν κάτι στους «ραγιόνι», άρπάζουν τά ραβδία τους και τους διώχνουν κακήν κακώς άπ' τό χωριό...

Στά χωριά της Φινλανδίας, μπορεί νά πη καιεις ότι όλοι οι χωρικοί παίζουν τό «Μυστήριο των Χριστουγέννων»...

Σέ κάθε σπίτι στρώνουν άγερα καταγής κι' ανάθουν όλα τά φώτα τους, προσμένοντας τά μεσάνυχτα τον έργομό του Θείου Βρέσους, για νά εύλογήσιν την τροφή των ζώων. Μ' αυτόν τον τόπο, πιστεύουν πως δέν ύπάχει πειά φόθος νά τά πάσουν άρρώστειες και πυρετοι ύλη τη γρονιά.

Έπειτα, κάθε οικογένεια καθεται στο μεγάλο έλκυθρό της και πηγαίνει στην εκκλήσια για νά παρακολουθήσιν τη γυχτερή λειτουργία.

Την ώρα όμως, που όλος ό κόσμος άκούει τό «Χριστός γεν' άνα...», τά παλληκάρια το χωριού ξεζεύουν τ' άλογα, κρύθουν τά χαιούρα κι' άναποδονυρίζουνε τά έλκυθρα για ν' άργοπορήσουν δυο μπουρουν περισότερο τό γυρισμό των χωρικών στο σπίτι τους. Ξερετε δέ γιατί; Γιατί ύπάρχει ή παραδόσις, ότι όποιος καταφέρει νά γυρίσιν πρώτος στο σπίτι του, θάχη την καλύτερη έσοδεία του χρόνου. Φαντάζεστε,

λοιπόν τις φωνές, τά παρακάλια, τις φοβέρες, τους καυγάδες και τις τρομερές μάχες που γίνονται κάθε τέτοια νύχτα, έξω από την εκκλήσια, για νά προφτάσιν καθένας νά πη πρώτος σπίτι του.

Τό «Μυστήριο των Χριστουγέννων» καταλήγει έτσι σέ τραγωδία, κι' ή γορά για τή γέννησι του Μισοσία σ' άσποδο μίσος που κρατεί όλο τό χρόνο.

Πολύ πιο περίεργο είνε τό έθιμο που ύπάρχει σέ πολλά χωριά της Πολωνίας και της Λιθουανίας, και που μάς θυμίζει την παράδοσι της προσκυνήσεως του μικρού Ίησοφ από τά ταπεινά ζώα.

Μόλι άρχίσει νά ξημερώνη, πάνω από τους χιονισμένους κάμπους, ή παραμονή των Χριστουγέννων, οι νέοι κάθε χωριού έτοιμάζονται νά μεταμφιεσθούν σέ ζώα με διάφορα μεγάλα έθιαματα. Ό ένας φορδai τό δέρμα μιάς άρκούδας και δέν άφήνει νά σαινώνται παρά μονάχα ή ψηλές μπόττες του, ό άλλος φορδai τό δέρμα ενός θωδιού κι' ένας τρίτος μεταμφιέζεται σ' έναν άλλόκοτο και γιγαντιαίο πελαργό. Τέλος όλοι οι νέοι τυλιγονται με δέρματα γαϊθάρων, άρνιων, έλασιών, άλλωγων, έχοντας τά κεφάλια τους μέσα στο κεφάλι τ'ό ζώου που ύποδύονται.

Έπειτα σχηματίζουν ένα παοάενο κοπάδι και ξεκινούν για την περιοδεία τους με την θορυβώδη συντροφία όλων των παιδιών του χωριού, που τους έχουν πάρει από πίσω.

Τό κοπάδι αυτό πηγαίνει άπό σπίτι σέ σπίτι και χτυπάει τη μιά ύστερ' από την άλλη τις πόρτες. Οι χωρικοί τότε θγαίνου χαρούμενοι στο κατώφλι για νά ύποδεχθούν τους μεταμφιεσμένους νέους και να τους εύχθουν καλά Χριστούγεννα. Κι' εκείνοι μ' ανθρώπινες φωνές, άν κι' έχουν εμφανισιν ζώων, λένε τά κάλαντα και μαεύουν από τό κάθε σπίτι παστα κρέματα, γλυκά και φρούτα.

Άν τό χωριό έχει κανένα πυροδεσπότη, ό άρχοντας αυτός δέν άρκείται μόνι στα κάλαντα, άλλ' αναγκάζει τό γαϊδαρο, την άρκούδα, τό λύκο, τό έλάφι, τό πρόβατο ξεχωριστά κι' έπειτα όλο μαζί τό κοπάδι, νά καιή ένα σαρο τρέλλα παιχνίδια, πριν τους δώσει μία μεγάλη μελόμητι και μία φούχτα νομισματα, ύπως ταριάζει στή θέσι του.

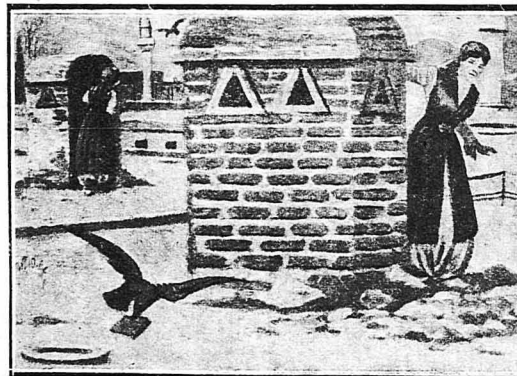
Καμια φορά αυτά τά δώρα του δέν τους τά δίνει στο χέρι, μόνο τους λέει σέ ποιά μέρος τά έχει κρυμμένα για νά πάνε να τά πάρουν μόνοι τους. «Όλο τό κοπάδι λοιπόν ξεχύνεται με φωνές μέσα στον πυργο και τό κάθε ζώο προσπαθεί νά φτάσιν πρώτο στον κοψώνια τους.

Περιστόν είνε τώρα ν' αναφέρη καιεις ότι άπάνω σ' αυτές τις διαστικές αναζητήσεσι, ό πελαργός προσπαθεί νά διώξη με τις τοιμητιές του την άρκούδα, ό γαϊδαρος τό λύκο με κλωτσιές και τό θώδι με τις κουτουλιές του τό έλάφι, πράγμα που κάνει τον πυροδεσπότη νά ξεκαρδίζεται από τά γέλια, μπροστά σ' αυτό τό πραγματικά κομικό θέαμα.

Άλλοτε πάλι ό οικοδεσπότης κερνάει άφθονη ρακή στους μεταμφιεσμένους νέους και τότε δέν άργεί θέσθαι τό κοπάδι νά μεθύσιν και ν' άρχισή τά παραπατήματα. «Ε, λοιπόν! Νομίζετε ότι ύπάρχει ποιά ξεκαρδιστικό θέαμα από τις τρέλλες

Τά Κάλαντα των ζώων στην Πολωνία

Τό κοράκι και τό κριθόνο γλυκό των κοριτσιών της Ρωσικής Άρμενίας

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η 'Αγγλική εφημερίδες διηγούνται μία παράδοξη περιπέτεια ενός Άγγλου άποικου στη Νότιο 'Αφρική.

Ένώ ο άποικος αυτός έπινε ένα ποτήρι ούσκου στη θερμά του σπιτιού του, ώρμησεν έναντιόν του μία λεοπαράβαλις. Μα καθώς τó θήριο έκανε να πιάση τόν άποικο από τó λαιμό, δαγκώσε τó ποτήρι με τó ούσκου, έπληγώσε τó στόμα του με τά σπασμένα γυαλιά, κάκχη ο λάρυγγάς του από τó ούσκου κ' έφυγε με βυστάς φαρνιάματα.

Έτσι ο άποικος εγλύτωσε από δέβαλο κίνδυνον.

Με τó Γαλλικό Κρατικό Λαχείον έγιναν πολλά έπεισόδια, άλλα νόστιμα κι άλλα πολύ δυσάρεστα, έν' από τά όποια εινε και τó έξης:

Ένας 'Ιταλός εγγκατεστημένος στο Παρίσι, παρεκλήθη από ένα φίλο του, που μένει στην 'Ιταλία, να τού αγοράση ένα λαχείον. Τό αγόρασε, έτηλεγράφησε στο φίλο του τόν αριθμό και τού τώστειλε ταχυδρομικάς.

Σέ λίγες ημέρες, πού έγινεν ή κλήρωσις, τó λαχείον αυτό έκέρδισε 10.000 φράγκα, αλλά δεν περιήλθε στο δικαιούχο, γιατί στο 'Ιταλικό ταχυδρομείο κατασχέθη και καταστράφη, δυνάμει του νόμου τού απαγορεύοντος τήν πώλησιν ξένων λαχείων στην 'Ιταλία.

Τώρα ο κερδιστάς ζητάει από τó φίλο του τού Παρισιού τί 10.000 φράγκα.

Ένας καθηγητής τής 'Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο τού Μπορντώ, αγάπησε τόσο πολύ τούς φοιτητάς, ώστε κάθε Κυριακή καλεϊ, με τή σειρά, δέκα από αυτούς στο σπίτι του και τούς κάνει τραπέζι!... Για να αναπαύη δέ τή συνείδησί του, πώς τούς τρέπει καλά...τους ζυγίζει πριν φάνε και μετά τó φαγητό!... Τελευταίους όμως μερικοί φοιτητά τού έπαιξαν τήν έξηχη φάρσα: "Έβωλαν στις τούπες των πέτρης και ζυγιάστηκαν μ' αυτές. Μετά δέ τó φαϊ, επέταξαν, με τρόπο, τίς πέτρες και ο καθηγητής των δεν ήξερε τί να υποθέσῃ, γιατί ζυγιάοντάς τους, τούς θρήκη ελαφρότερος στο ζυγι, μαλονότι τήν...επέτωσαν καλά στο τραπέζι!...

Όταν τέλος τού απέκάλυψαν τή φάρσα, έγέλασε αυτός πρώτος με τó πάθημά του.

Ο' Πρίγκηψ τής Ουαλλίας παίρνει κάθε μέρα 1500-1600 γράμματα. Για τó άνοιγμα τών έπιστολών αυτών έχει ένα γραμματέα με τρεις βοηθούς, για τίς άπαντήσεις δέ εργάζονται πολλές δακτυλογράφου. Από τούς γράφοντάς, 200 ζητούν αυτόγγραφα κι άλλοι τόσοι βοηθήματα.

ένος μεθυσμένου γαιδάρου: Η ρακή όμως φέρνει πολλές φορές και δυσάρεστα αποτέλεσματα. Τα ζώα πού έχουν ερθει στο κέφι αρχίζουν τή μοιρασιά τών νομισμάτων τού άρχοντα και τότε θέλει κανείς να ξεσπούν τρομαχτικοί καυγάδες, πού σκορπίζουν παντού τόν πανικό. Τό έλαφι χάνει τά κέρατά του πάνω στον καυγά, ο λύκος θγαζει τó κεφάλι τού γαιδάρου, ο πελαργός εσοκίζει τó δέρμα τού προβάτου και τó κοπάδι φεύγει τέλος από τόν πύργο, μεθυσμένο ακόμη και σε αξιοθρήνητα χάλια, πού κάνουν τούς χωρικούς να σταυροκοποούνται από τó φόβος τους.

Αν κατεβούμε τώρα προς Νότο και θελήσουμε να ριζούμε μία ματιά στη Ρωσική 'Αρμενία κατά τήν παραμονή τών Χριστουγεννίων. Θα δούμε ένα από τά πιο περίεργα έθιμα.

Τά κορίτσια τής 'Αρμενίας αυτή τή μέρα μαθαίνουν μ' έναν άλλο τρόπο τó τρόπο τού κοράκια ποιά παλληκάρη τού χωριού θα γίνη ο άρραβωνιαστικός τους.

Κάθε κορίτσι τής παντρειάς, δηλαδή, φτιάχνει με τά χέρια του ένα κριθνον γλυκό κι έπειτα φοράει τά γιορτινά του κι άθεσάινε στο δάμα τού σπιτιού. Έκει άπάνω άφνει τó γλυκό σε μία μεριά και κρύβεται πίσω από τήν καμινάδα. Ένα κοράκι τότε δεν άργει να κατεβή στο δάμα και ν' άρπάξη τó γλυκό. Η νεαρή 'Αρμένισσα τó παρακολουθεϊ με άγωνία. Αν τó κοράκι άφσει τó γλυκό να πέση από τή μύτη του, ή άτυχη 'Αρμενοπούλα δεν θα παντρευτή εκείνη τή χρονιά. Αν όμως ο 'τσουκάς, τó κοράκι δηλαδή, πεταξει τó δάμα ενός άλλου σπιτιού για να τó καταβροχθήσῃ κι εκεί πέρα τούχει να κθεται ένας νέος, αυτός άθναϊνι ε άρραβωνιαστικός τής νεαρής 'Αρμένισσας, ή όποία φυσικά από τότε αρχίζει να τού κάνει γλυκά μάτια.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Τελευταία, κάποιος Τσεχοσλοβάκος, όνομαζόμενος Ρούντολφ Στουέιντνερ, σκότωσε στο Βερολίνο τήν υπτέρα του, με δύο μαχαίρες στην καρδιά, επειδή εκείνη δεν...άγαπούσε τόν Χίτλερ!... Με τή πρώτη μαχαίρη πού τής έδωσε, ο Στουέιντνερ φώναξε:

—Πάρε αυτή, για να μάθης ν' αγαπάς τόν Χίτλερ!...

Και με τή δεύτερη:

—Πάρε κι' αυτή, για να μάθης να εκτιμάς τόν Γκαίτλιγκ, τόν συνεργάτη τού Χίτλερ!...

Ο κ. Κιμπάλ, κάτοικος τού Ρίβετρον, στην Πολιτεία Κάνσας, ημιόταν ανέκαθεν για τίς παραξενιές του. Προσελευταία ιδιοτροπία τής ζωής του ήταν να σκοτωθῃ με περισσότερο, ενώ έκανε...περίπατο με τή μοτοσυκλέττα του. Και ή τελευταία παραξενία του ήταν ή διαθήκη του, πού βρέθηκε στην τάπη του. Με τή διαθήκη αυτή άφνει δύο δολάρια στο μοναχογυϊο τού Τζας και χίλια πεντακόσια δολάρια...στον σπαύλο του τόν Τούφνερ!...

Ο κ. και ή κυρία Μαρνέιτ, κάτοικοι τής 'Αγγλικής πόλεως Γκένσμπορου, υπέβαλαν ταυτοχρόνως αίτηση διαζυγίου, λόγω άσμφωνίας χαρακτήρος. Τó πιο περίεργο όμως στην υπόθεσι αυτή εινε πως ο κ. Μαρνέιτ έχει πατήσει τά 91, ενώ ή συνιά του κλείνει τά 87. Και τή μεγάλη ανακάλυξη ότι δεν μπορούσαν πια να ζήσουν μαζί λόγω άσμφωνίας χαρακτήρος, τήν έκαναν ύστερα από...66 έτων κοινή συνάβωσι!

Στό Λέιτον Ση, μία χώρα, ή Δυσοθέα Όλι, ηλικίας 43 ετών, σκότωσε για μία άσημαντη άφορη τήν κόρη τής Μιργίλλιη, ένα κορίτσι 7 χρόνων. Αύσως όμως μετανόησε για τήν πράξι τής και αυτοκτόνησε, άφροντας τó έξης σημείωμα:

* Σκοτώνομαι, επειδή δεν μπορώ να ζήσω χωρίς τήν κορούδα μου!...

Η...δικαιοσύνη αυτή θυμίζει τήν περίπτωση ενός Παρισινού εγγάτου, τού Σιαβό, ο όποιος, άφού σκότωσε τήν γυναίκα του, δολοφόνησε με τó ίδιο μαχαίρι και τó γυϊο του.

—Σκότωσα τó γυϊο μου, ειπε στο δικαστήριο, επειδή δεν ήθελα να περῃσι με τή ζωή βασανισμένη με τή κατηγορία ότι εινε...παιδό δολοφόνον, ένας άνθρωπος πού έστειλε στον άλλο κόσμο τήν γυναίκα του!...

Ο ψηλότερος άνθρωπος τού κόσμου εινε ένας Πέρσης, ονοματι Σιάχ Χάν Ίμπν Κασιμί. Τον περσιένο Όκτωβριο έκλεισε τά 22 και έχει άνάστημα 2 μέτρα και 47!...

Τό πρακτορείο Ρούττερ μετέδωσε ένα τηλεγράφημα, στο όποιο άνήγγιλε ότι στο χωριό Βάλποτρε (στην Αμερικανική Πολιτεία τής Μαασαχουσέτης) ένας νέος 18 χρόνων έπεχείρησε ν' αυτοκτονήσῃ, πέφτοντας στη λίμνη Τσαργχοζαναγκωμανοβονα-ιανομαριγγασκούμ!... Μερικοί όμως χωράδες πρόλαβαν να τόν τραβήξουν από τή λίμνη. Και όταν ο νέος συνήλθε, δήλωσε πως δεν θα έπυξησῃ άλλη φορά στο μέλλον να πνιγῃ — τουλάχιστον σε μία λίμνη τόσο δυσκολοπρόσφρητη!...

Στη Νέα Υερσέη ο κύριος Σόννυ Νόρμαν, ηλικίας...δύο μονάχα ετών, κινείτῃ ένα ποῦρο κάθε μέρα και δύο φορές τή δρομάδα πίπα. Κατόνι τούτου, ένας σοφός γιατρός, ο κ. Μάργχαρτ, καταγινάτει τώρα με τή συγγραφή μιάς μελέτης, στην όποια θα προσαπάθησῃ ν' αποδείξη ότι τó κλπισμα κάνει...καλό στα μικρά παιδιά!...

Ο άρχηγός τών Άφγανών, πού άπειλούν τώρα τά σύνορα τών 'Ινδιών, εινε ένα άγοράκι δώδεκα χρόνων! Ο νεαρός αυτός πολιτιστής σπούδασε σε μία σχολή 'Ιηουσιτών και γνωρίζει για τόν Εθνομολόγο πολιτισμό πολλα περισσότερα από όσα ξέρουν οι λειψοί συνουηλικοί του. Και όταν ένας από τούς καθηγητάς του τού ειπε ότι εινε πολύ μικρός άνώμα για να όνειροπολή στρατιωτικές δάφνες, ο άνήλικος άρχηγός τών Άφγανών τού άποκρίθηκε:

—Ο 'Ιηούς Χριστός ήταν πολύ μικρότερος από μένα, όταν άναστάτωσε αλόκληρο τόν αρχαίο κόσμο!...

Η Σερβική Γερουσία έψηφισε τελευταία έναν παράξενο νόμο, για να δέση ένα τέμα στα σοβαρά ζητήματα, πού δημιουργούνται με τίς άλλες-άλληλες επανεμφανίσεις Σερβων αιχμαλώτων πολέμου, τούς όποιους οι σγγενεις τους έθεωρούσαν πεθαμένους από χρόνια.

Σύμφωνα με τó νόμο αυτόν, όταν ένας εξεφαρισθεις επανερχεται στην συγγυική στέγη ύστερα από άπουσία δεκατέντε ετών και βρίσκει τήν γυναίκα τόν ξεναπατημένη, παύει πια να έχει έπ' αυτής και τó παραικρό δικαιομα.

